

"Denunciačný" list vláde

Publikované: 04. 11. 2023 <http://www.pravnelisty.sk>
Marcela Kosová

Mgr. Marcela Kosová, členka Súdnej rady SR zvolená sudcami

„Denunciačný“ list vláde

Napišem niečo /aj/ o voľbách. Nie o tých parlamentných. O voľbách na kandidáta na sudcu Európskeho súdu pre ľudské práva /ďalej aj ESLP/ za Slovenskú republiku. Ide /čiastočne/ o kompetenciu Súdnej rady Slovenskej republiky. Ostatné voľby na kandidátov na sudcov ESLP totiž mali za následok mediálnu prestrelku medzi niektorými členmi súdnej rady.

Čo napísala Jelinková

Členka súdnej rady Dana Jelinková Dudzíková, ktorá bola v procese týchto volieb predsedníčkou volebnej komisie, napísala dňa 26.10.2023 predsedovi vlády a ministrom otvorený informačný list, keďže **súdna rada zvolených kandidátov predkladá Vláde Slovenskej republiky, ktorá rozhodne o tom, či zvolených kandidátov predloží do ďalšieho procesu** /Parlamentnému zhromaždeniu, ktoré musí disponovať stanoviskom Poradného panelu pre výber kandidátov na voľby sudcu ESLP/. Ide o postup súdnej rady upravený v Ústave SR, konkrétne v čl. 141a ods. 6 písm. f/, v zmysle ktorého do pôsobnosti Súdnej rady SR patrí predkladať vláde Slovenskej republiky kandidátov na sudcov, ktorí by mali pôsobiť za Slovenskú republiku v medzinárodných súdnych orgánoch. Tieto voľby sa uskutočnili na 9. zasadnutí súdnej rady, ktoré sa konalo v dňoch 19. až 21. septembra 2023.

Dana Jelinková Dudzíková v uvedenom liste uviedla, že po ukončení opakovanej voľby /išlo o „rozstrel“ na jedno neobsadené miesto kandidáta medzi Ondrejom Laciakom a Mariánom Gibom/ volebná komisia pri sčítavaní hlasov zistila, že podpredseda súdnej rady Ján Gandžala pri jednom z kandidátov nezakrúžkoval svoju voľbu, ale meno kandidáta len podčiarkol. Komisia pristúpila k hlasovaniu o uznesení, že hlasovací lístok Jána Gandžalu je platný, ktoré po dlhšom zvažovaní dopadlo tak, že dvaja členovia komisie boli za a jeden proti platnosti hlasovacieho lístka. Teda napriek tomu, že Ján Gandžala svoju voľbu nezakrúžkoval tak, ako to určuje rokovací poriadok súdnej rady, tento bol uznaný za platný.

K procesu zasadnutia volebnej komisie a hlasovania členov dodala, že tento proces bol dvakrát narušený, a to vstupom predsedu súdnej rady Jána Mazáka a následne vstupom podpredsedu súdnej rady Jána Gandžalu do miestnosti, kde volebná komisia zasadala a hlasovala. Obaja po vstupe do miestnosti vyjadrili svoj subjektívny názor v prospech platnosti hlasovacieho lístka, ktorým by sa zaručil úspech nimi zvoleného kandidáta. Na vstup do miestnosti neboli vyzvaní a ani pozvaní.

Zároveň konštatovala, že v prípade neplatnosti hlasovacieho lístka Jána Gandžalu by nebol úspešný ani jeden kandidát a bolo by potrebné vyhlásiť na jedno voľné miesto nové voľby. Uviedla tiež, že proces tejto voľby vyvolal v odbornej obci pochybnosti,

a to najmä v otázke načasovania volieb, keďže mandát sudkyne ESLP Aleny Poláčkovej, uplynie až 28. decembra 2024.

Celý list si môžete prečítať tu
<http://www.pravnelisty.sk/clanky/a1298-pochybnosti-o-volbe-kandidata-na-sudcu-eslp-alebo-rozhodol-o-uspechu-kandidata-hlas-ktory-mal-byt-neplatny>

Čo napísali v reakcii Ján Mazák a Ján Gandžala

V úvode ich reakcie zo dňa 30.10.2023 sa môžeme dočítať, že Dana Jelinková Dudzíková uverejnila tento list na blogu „Právne listy“. Omyl hneď v začiatku. Právne listy nie sú blog. **Uviedli, že ide o bezprecedentný útok členky súdnej rady proti integrite Súdnej rady Slovenskej republiky či dovolávanie sa politickej /výkonnej/ moci, aby zasiahla do postavenia jediného ústavného orgánu sudcovskej legitimacy.** List nazývajú v texte ako „sporný“, a tento má podľa nich **denunciačný charakter**, výrazne poškodzuje povest' súdnej rady a priťažujúcimi okolnosťami je to, že **má denunciačnú povahu. Členka súdnej rady podľa nich z neznámych dôvodov podriadila rozhodovanie súdnej rady o kandidátoch na ESLP vláde Slovenskej republiky. Denunciačným /už to vyzerá ako obsesia/ spôsobom požiadala túto vládu o odsúhlasenie navrhnutých kandidátov, t.j., aby uplatnením výkonnej moci zasiahla do nezávislého postavenia, konania a rozhodovania súdnej rady. Je to podľa nich v príkrom rozpore s postavením súdnej rady ako ústavného orgánu sudcovskej legitimacy.** Uvedenú časť listu osobitne označili názvom: „Žiadosť o zásah výkonnej /politickej/ moci do nezávislého postavenia Súdnej rady Slovenskej republiky“.

Pán predseda a pán podpredseda súdnej rady tiež uviedli, že členka súdnej rady popisuje činnosť volebnej komisie, priebeh a spôsob, akým dospela táto komisia k výsledku vo volebnom procese, s ktorým oboznámila súdnu radu. **Ide o skutočnosti, ktoré sú chránené povinnosťou mlčanlivosti.**

Obaja podpísaní páni uviedli, že „volebná komisia rokovala v kancelárii predsedu súdnej rady. **Jej rokovanie nie je pre členky a členov súdnej rady neverejné.** Keďže rokovanie trvalo nezvykle dlho, **súdna rada vyzvala predsedu, aby zistil z akého dôvodu volebná komisia ešte nedošla k záverom.** Preto predseda súdnej rady **vošiel do vlastnej kancelárie** spolu s podpredsedom súdnej rady. Na na platnosť volebného lístka sa **predseda vyjadril tak, že o jeho platnosti rozhoduje to, že bola jasne vyjadrená vôľa hlasujúceho tak, že obe eventuality boli označené. Za bolo označené krúžkom a proti bolo označené podčiarknutím.** Podpredseda súhlasil s týmto názorom bez osobitného komentára.“

Prílohou ich reakcie je aj **kópia hlasovacieho lístka** Jána Gandžalu. Z neho vyplýva, že pri kandidátovi Mariánovi Gibovi je **zakrúžkované „hlasujem za“** a pri kandidátovi Ondrejovi Laciakovi je **podčiarknuté „zdržiavam sa“**, teda nie „proti“, ako sa uvádza v reakcii.

Celú reakciu si môžete prečítať na tu
https://www.sudnarada.gov.sk/data/files/1975_ts_30_10_2023_v.pdf?csrt=14874334044868659620

Čo bolo zverejnené v zápisnici

V zápisnici z 9. zasadnutia súdnej rady, na strane 49-51 je uvedené, že volebná komisia hlasovala podľa článku XIX ods. 12 Rokovacieho poriadku Súdnej rady Slovenskej republiky o platnosti hlasovacieho lístka člena Súdnej rady Slovenskej republiky Jána Gandžalu, z dôvodu znenia článku XIX ods. 5 posledná veta a článku XIX ods. 11 písm. a/ Rokovacieho poriadku Súdnej rady Slovenskej republiky, keďže Ján Gandžala nezakrúžkoval pri kandidátovi Ondrejovi Laciakovi svoju voľbu. Svoje hlasovanie vyznačil pri uvedenom kandidátovi podčiarknutím. Volebná komisia rozhodla, že hlasovací lístok Jána Gandžalu je platný a to pomerom hlasov 2:1. Výsledok hlasovania bol desať hlasov za Mariána Gibu, vrátane hlasu Jána Gandžalu, zdržalo sa sedem členov súdnej rady, za Ondreja Laciaka bolo sedem členov súdnej rady a desiat sa zdržali. Súdna rada teda konštatovala, že po vykonaní opakovanej voľby na kandidáta na sudcu ESLP za Slovenskú republiku zvolila za kandidáta Mariána Gibu a predkladá vláde SR v súlade s čl. 141a ods. 6 písm. f/ Ústavy SR návrh kandidáta Mariána Gibu na sudcu ESLP. Minimálny počet na to, aby bolo prijaté akékoľvek uznesenie súdnej rady je desať hlasov.

Celá zápisnica je tu <https://zasadnutia.sudnarada.sk/data/att/14199.pdf>

Čo nám hovorí ústava, zákony a rozhodnutia ústavného súdu

Podľa čl. 141a ods. 6/ písm. f/ Ústavy SR, do pôsobnosti Súdnej rady Slovenskej republiky patrí predkladať vláde Slovenskej republiky návrhy kandidátov na sudcov, ktorí by mali pôsobiť za Slovenskú republiku v medzinárodných súdnych orgánoch.

Podľa § 4 ods. 1 písm. b/ zák. č. 185/2002 Z.z. o súdnej rade, do ďalšej pôsobnosti súdnej rady patrí schvaľovať štatút súdnej rady a rokovací poriadok súdnej rady.

Podľa článku III ods. 2 rokovacieho poriadku súdnej rady, **súdna rada na výkon svojich právomocí zriaďuje komisie**, iné pomocné útvary a útvary kancelárie, ktoré pripravujú podklady na rozhodnutie súdnej rady; nemajú rozhodovacie oprávnenia.

Podľa článku IV ods. 2 rokovacieho poriadku súdnej rady, **komisie** a iné pomocné útvary podľa čl. III ods. 2 **rokujú na neverejných zasadnutiach**, pripravujú podklady a predkladajú súdnej rady návrhy na prijatie rozhodnutí, stanovísk alebo iných opatrení.

Podľa článku XIX ods. 2 rokovacieho poriadku súdnej rady, súdna rada na posúdenie, či návrhy kandidátov spĺňajú zákonné náležitosti a na organizáciu a zabezpečenie priebehu volieb a hlasovania, volí spomedzi členov súdnej rady trojčlennú volebnú komisiu. Člena volebnej komisie môže navrhnúť člen súdnej rady.

Podľa článku XIX rokovacieho poriadku súdnej rady, volebná komisia vydá členom súdnej rady hlasovací lístok označený menom a priezviskom člena súdnej rady a s uvedením alternatív „za“, „proti“ a „zdržal sa“. Člen súdnej rady po prevzatí hlasovacieho lístka upraví hlasovací lístok **vyjadrením svojej voľby tak, že na hlasovacom lístku pri každom kandidátovi zakrúžkuje alternatívu, za ktorú hlasuje.**

Podľa článku XIX ods. 11 písm. a/ rokovacieho poriadku súdnej rady, **hlasovací lístok je neplatný, ak člen súdnej rady nevyjadrí svoju voľbu** pri niektorom z navrhnutých kandidátov.

Podľa článku XIX ods. 12 rokovacieho poriadku súdnej rady, v prípade pochybnosti o platnosti hlasovacieho lístka s konečnou platnosťou rozhodne volebná komisia. Uznesením Ústavného súdu I. ÚS 298/2015 zo dňa 01.06.2015 bola odmietnutá ako zjavne neopodstatnená sťažnosť sťažovateľa, ktorý namietal porušenie svojich základných práv uznesením vlády zo dňa 11.02.2015, ktorým neschválila návrh zoznamu kandidátov na funkciu sudcu ESLP predložený súdnou radou. Sťažovateľ argumentoval absenciou kompetencie vlády schvaľovať návrh kandidátov na medzinárodný súdny orgán, v dôsledku čoho mala vláda prekročiť svoje ústavné a zákonné kompetencie. **Sťažovateľ namietal, že takýto postup vlády bol neústavným zásahom výkonnej moci do kompetencie súdnej rady.** Ústavný súd konštatoval, že vláda disponuje právomocou schvaľovať zoznam kandidátov, ktorý má byť Slovenskou republikou predložený Poradnému výboru ku kandidátom pre voľby sudcu ESLP a v prípade jeho súhlasného stanoviska následne parlamentnému zhromaždeniu. Ústavodarca samotný **výber kandidátov zveril do pôsobnosti súdnej rady, ktorá zodpovedá za predloženie konkrétnych personálnych návrhov vláde.** Vláda nemôže sama vyberať konkrétnych kandidátov, ale je obmedzená návrhom súdnej rady. Ústavný súd uviedol, že z **právnej úpravy nevyplýva povinnosť vlády predložiť návrh súdnej rady automaticky bez vlastného posúdenia** Poradnému výboru. Interpretácia sťažovateľa, podľa ktorej je vláda v danej fáze výberu kandidátov iba poštárom, popiera reálny mocenský-rozhodovací charakter právomoci vlády vyplývajúci jej z čl. 119 písm. j/ ústavy. Na národnej úrovni je práve vláda orgánom, ktorý má právomoc prijať finálne rozhodnutie, t.j. schváliť alebo neschváliť návrh predkladaný súdnou radou. **Takýto postup vlády nepredstavuje ani neústavný zásah výkonnej moci do kompetencií súdnej rady. Sťažovateľ nenadobudol voľbou v súdnej rade postavenie kandidáta na post sudcu ESLP.**

Z rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 10/07 zo dňa 16.04.2008 vyplýva, že ústavný súd sa stotožnil so závermi miestnej volebnej komisie, že **za platný možno uznať iba ten hlasovací lístok, na ktorom volič zakrúžkoval poradové číslo ním vybraného kandidáta na funkciu starostu bez akejkoľvek inej úpravy** hlasovacieho lístka navyše. Len takto vyjadrený prejav vôle voliča /**platí tu tzv. teória prejavu a nie teória vôle**/ sa môže považovať za relevantný pre voleného kandidáta. **Zverejnenie právomoci rozhodnúť o platnosti hlasovacieho lístka okrskovej volebnej komisii s konečnou platnosťou neznamená úplnú voľnosť komisie pri posúdení hlasovacieho lístka...** taký lístok, ktorý nie je označený zakrúžkovaním poradového čísla kandidáta, nemožno uznať za platný.

Z viacerých nálezov ústavného súdu /napr. PL. ÚS 18/2011, PL ÚS 11/2011/ vyplýva, že **ak počas prepočítavania hlasovacích lístkov komisiou** /tam uvedené MVK alebo OVK/ boli v miestnosti prítomní členovia komisií a po určitú dobu aj sťažovateľ /tento nebol členom komisie/, pričom **súhlas komisie s prítomnosťou iných ako zákonom ustanovených osôb nevyplýva zo zápisnice o výsledku volieb ani z ďalšej dokumentácie, ide podľa názoru ústavného súdu o postup, ktorý nie je zlučiteľný so zákonom o voľbách.**

Tak si to zhrňme

Predseda a podpredseda súdnej rady **tvrdia**, že Dana Jelinková sa dovoľáva politickej /výkonnej/ moci, aby zasiahla do postavenia jediného ústavného orgánu sudcovskej legitimacy. Tvrdia to **napriek tomu**, že podľa ústavy do pôsobnosti Súdnej rady Slovenskej republiky patrí predkladať vláde Slovenskej republiky návrhy kandidátov na sudcov, ktorí by mali pôsobiť za Slovenskú republiku v medzinárodných súdnych orgánoch. **Tvrdia aj**, že požiadala túto vládu o odsúhlasenie navrhnutých kandidátov, t.j., aby uplatnením výkonnej moci zasiahla do nezávislého postavenia, konania a rozhodovania súdnej rady, **pričom** okrem ústavy **máme aj rozhodnutie ústavného súdu**, ktoré hovorí, že vláda disponuje právomocou schvaľovať zoznam kandidátov, ktorý má byť Slovenskou republikou predložený Poradnému výboru ku kandidátom pre voľby sudcu ESĽP a v prípade jeho súhlasného stanoviska následne parlamentnému zhromaždeniu. Ústavodarca samotný výber kandidátov zveril do pôsobnosti súdnej rady, ktorá zodpovedá za predloženie konkrétnych personálnych návrhov vláde. **Tvrdia**, že požiadala vládu, **hoci** v jej liste nezaznela jediná požiadavka či žiadosť smerom k vláde. **Tvrdia**, že rokovanie komisie nie je pre členov súdnej rady verejné, a to **napriek tomu**, že rokovací poriadok hovorí, že komisie rokujú na neverejných zasadnutiach.

Tvrdia, že porušila mlčanlivosť, keď opísala rokovanie komisie, **hoci** opísala to, čo sa nachádza v zápisnici zo zasadnutia a **hoci** sami v reakcii opisujú svoj vraj spoločný vstup do miestnosti. Tu sa trochu pristavíme.

Na onom zasadnutí súdnej rady som totiž bola prítomná aj ja ako jej členka, a to aj v čase prestávky, počas ktorej išla volebná komisia rokovať do kancelárie predsedu súdnej rady. Nie, nie je to „jeho vlastná“ kancelária. Je to kancelária predsedu súdnej rady, nech je ním ktokoľvek. Súdna rada ho nepoverila či nevyzvala, aby šiel za volebnou komisiou, ako tvrdí v reakcii. Napokon ani nemohla. Súdna rada cez prestávku nemôže o ničom hlasovať ani predsedu ničím poveriť či ho na čokoľvek vyzvať. Jediný, kto bol „tenzný“, bol Ján Mazák. Všetci sme čakali. Jediný on vyslovoval nespokojnosť s tým, že im to nejako dlho trvá, a to napriek tomu, že akt voľby mal trvať do 14.00 hod. toho dňa a ten čas ešte nenastal. Následne sa zo zasadacej miestnosti vytratil. O pár minút sa vrátil a oznámil podpredsedovi súdnej rady, že bol za komisiou a uviedol mu, v čom je problém. Čo neformálne oznámil aj prítomným v zasadacej miestnosti, ktorí sme vôbec nevedeli, kde bol. Potom sa vytratil podpredseda. Sedela som od nich jeden a pol metra.

Predseda v reakcii **tiež uviedol**, že na platnosť volebného lístka sa po vstupe do miestnosti, kde zasadala komisia vyjadril tak, že o jeho platnosti rozhoduje to, že bola jasne vyjadrená vôľa hlasujúceho tak, že obe eventuality boli označené. Takto sa vyslovil **napriek tomu**, že ako bývalý predseda ústavného súdu musel vedieť, že sme v rovine verejného práva a nie v rovine súkromného práva. A zároveň ako bývalý predseda ústavného súdu musel poznať rozhodnutie ústavného súdu, ktorý konštatoval /analogická situácia/, že za platný možno uznať iba ten hlasovací lístok, na ktorom volič zakrúžkoval poradové číslo ním vybraného kandidáta na funkciu starostu bez akejkoľvek inej úpravy hlasovacieho lístka navyše. Len takto vyjadrený prejav vôle voliča /platí tu tzv. teória prejavu a nie teória vôle/ sa môže považovať za relevantný pre voleného kandidáta. Zverenie právomoci rozhodnúť o platnosti hlasovacieho lístka okrskovej volebnej komisii s konečnou platnosťou neznamená úplnú voľnosť komisie pri posúdení hlasovacieho lístka...taký lístok, ktorý nie je

označený zakrúžkovaním poradového čísla kandidáta, nemožno uznať za platný. Predseda súdnej rady **tiež sám opisuje** nie len jeho vstup do miestnosti, kde komisia spočítavala hlasy, ale aj jeho „osobný vklad“ do tohto procesu, **hoci** ako bývalý predseda ústavného stavu musí mať vedomosť o tom, ako takéto narušenie práce komisie vníma ústavný súd.

Obaja páni v reakcii **tvrdia, že** „za“ bolo označené krúžkom a „proti“ bolo označené podčiarknutím **napriek tomu**, že z nimi priloženého hlasovacieho lístka vyplýva, že pri kandidátovi Mariánovi Gibovi je zakrúžkované „hlasujem za“ a pri kandidátovi Ondrejovi Laciakovi je podčiarknuté „zdržiavam sa“.

Denunciačný charakter

Za tri a pol roka úradovania Jána Mazáka v súdnej rade nie je pre mňa prekvapením, že namiesto vecných argumentov a faktov používa vo svojich verejných prejavoch alebo priamo na zasadnutiach súdnej rady zavádzajúce tézy a nepravdy, či ignorovanie resp. prekrúcanie zákonov a ústavy. A preto ma tiež neprekvapilo, že v reakcii Jána Mazáka a Jána Gandžalu, ktorá má dve a pol strany, je trikrát označený obsah listu a postup Dany Jelinkovej ako denunciačný. Najjemnejšie sa tento výraz dá chápať ako ohováranie, najhrubšie ako bonzáctvo či udavačstvo. Z vyššie opísaného je však zrejmé, že o nič podobné nešlo. Na rozdiel od neslávne známeho listu Jána Mazáka, ktorým „denunciačným spôsobom“ písal Predsedníčke Poradnej rady európskych sudcov v decembri 2020 o Františkovi Moznerovi. Pod tlakom podanej žaloby na jeho osobu sa síce formálne ospravedlnil /po vyše roku od napísania listu/, avšak sa zároveň neúspešne obrátil na ústavný súd a následne verejne povedal, že to, že sa ospravedlnil, nemá nič spoločné s tým, že to, čo v liste uviedol, je alebo nie je pravda.

Prečo /ne/bolo treba voliť už v septembri

Ján Mazák v reakcii píše, že voľby sa vykonali na základe požiadavky z Rady Európy tak, aby bol vytvorený dostatočný časový priestor na pohovory s kandidátmi, pretože voľba nového sudcu/sudkyne sa koná v júni 2024. **Akékoľvek pochybnosti o urýchlennom načasovaní sú preto podľa neho prejavom neznalosti procesov voľby sudcov/sudkýň ESLP.**

No. Takto. Komunikácia Predsedu Poradného výboru pre kandidátov na voľbu sudcu Európskeho súdu pre ľudské práva, Generálnej tajomníčky Parlamentného zhromaždenia Rady Európy, Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí SR, ktorá je ako príloha súčasťou reakcie predsedu súdnej rady Jána Mazáka obsahuje, že mandát slovenskej sudkyne pre ESLP Aleny Poláčkovej uplynie dňa 28.12.2024. Preto bola oslovená Mimoriadna a splnomocnená veľvyslankyňa Slovenskej republiky a stála predstaviteľka Slovenskej republiky pri Rade Európy a bolo pripomenuté, že Poradný výbor, ktorý bol zriadený Výborom ministrov dňa 10.11.2010 /rezolúcia CM/Res/2010/26/ radí Vysokým zmluvným stranám Dohovoru, pokiaľ ide o to, či kandidáti na sudcov spĺňajú podmienky článku 21 ods. 1 Dohovoru. **Vysoké zmluvné strany by mali postúpiť mená a životopisy kandidátov a informáciu o spôsobe výberu.** Postup vychádza z požiadavky na spravodlivé a **transparentné národné výberové konania.** Do pozornosti bolo daná aj potreba zabezpečiť vyvážené zastúpenie žien a mužov na súde. V procese je potrebné skôr, ako sa predložia kandidátne listiny /ako je vyššie podrobne rozobraté,

predkladajú sa vládou, ktorá nie je v tomto procese len poštárom/ Parlamentnému zhromaždeniu, treba ich predložiť Poradnému panelu pre výber kandidátov na voľby sudcu ESLP. Predsedníčka tohto panelu v komunikácii uvádza, že **uvíta, ak budú nominácie zaslané panelu do 13.02.2024. Voľba sudcu** za Slovenskú republiku je naplánovaná **na júnovú schôdzu** Parlamentného zhromaždenia Rady Európy **v roku 2024** po pohovoroch s kandidátmi. **Zoznam kandidátov by mal byť emailom zaslaný Parlamentnému zhromaždeniu Rady Európy do 13.05.2024.**

Ústavný súd SR dňa 01.06.2015 v rozhodnutí **I. ÚS 298/2015** uviedol, že možno **nomináciu kandidátov na sudcov, ktorí by mali pôsobiť za Slovenskú republiku v medzinárodných súdnych orgánoch, jednoznačne zahrnúť medzi zásadné otázky vnútornej a zahraničnej politiky**, a to aj pri zohľadnení jej špecifickej povahy spočívajúcej vo výraznej limitácii jej politického aspektu existujúcou právnou reguláciou reflektujúcou súdny charakter medzinárodných súdnych orgánov a z toho vyplývajúcu požiadavku ich nezávislého a nestranného rozhodovania. Podľa čl. 119 písm. i/ ústavy, vláda rozhoduje v zbere o zásadných otázkach vnútornej a zahraničnej politiky. Podľa článku 115 ústavy, ak Národná rada SR vysloví vláde nedôveru, alebo nevysloví dôveru, prezident ju odvolá. Poverí následne vládu vykonávaním jej pôsobnosti, avšak výlučne v rozsahu podľa čl. 119 písm. a/,b/, e/, f/, m/,n/, o/, p/ a r/; výkon pôsobnosti vlády podľa čl. 119 písm. m/ a r/ je v každom jednom prípade viazaný na predchádzajúci súhlas prezidenta Slovenskej republiky.

Ako vidíme, poverená vláda, ktorú sme tu mali tak v čase vyhlásenia volieb na kandidátov na sudcov ESLP ako aj v čase ich konania, nemohla zvolených kandidátov predložiť do procesu ďalšej voľby nijakým spôsobom. Ani sama ani so súhlasom prezidentky. Poradný panel požiadal o predloženie mien do februára 2024, Parlamentné zhromaždenie Rady Európy následne žiada o zaslanie mien emailom do mája 2024.

Poznámka autorky:

Napriek tomu, že tento článok nie je o Mariánovi Gibovi, ktorý ako jeden z kandidátov nemohol mať žiaden vplyv na nič z toho, čo je vyššie uvedené, pre objektívne informovanie uvádzam, že vo voľbách na prísediacich sudcov Najvyššieho správneho súdu SR som Mariánovi Gibovi ako jednému z kandidátov, nedala hlas, nakoľko som mala vo vzťahu k funkcii prísediaceho, na ktorú kandidoval, pochybnosti a jeho možnej nestrannosti z dôvodu jeho funkcie poradcu prezidentky SR, ktorú v čase voľby vykonával, keďže prezident je súčasťou výkonnej moci.